

Як бачимо, первісна вартість ОЗ збільшилася на 20701,2 тис.грн. за рахунок придбання за плату і дооцінки. Спостерігаємо тенденцію зменшення коефіцієнта зносу ОЗ на 2,7% (при нормативному значенні – зменшення), ступінь зносу ОЗ за 2017 рік складає значну долю 65,25%, відповідно коефіцієнт придатності – 34,75%, який відображає частину ОЗ придатних до експлуатації. Аналіз основних засобів на підприємстві слід проводити за наступними блоками: динаміка складу і структури ОЗ; наявність та рух ОЗ; ефективність використання ОЗ.

Отже, за сучасних умов господарювання головною метою є теоретичні визначення об'єкта основних засобів, методологічні основи формування в обліку інформації про основні засоби, нарахування амортизації, розкриття інформації про основні засоби, яка необхідна для користувачів фінансової звітності.

БАНКІВСЬКІ УСТАНОВИ НА ФОНДОВОМУ РИНКУ УКРАЇНИ

Левківська Є.Я.

Науковий керівник – Чех Н.О., канд. екон. наук, ст. викладач

За час свого існування фондовий ринок України пережив стрімкі злети і падіння, на нього впливають різноманітні фактори, що сприяють росту чи падінню котирувань цінних паперів. Вдосконалюється інфраструктура, з'явилися нові фінансові інструменти, а з ними і нові можливості втратити накопичений капітал.

Становлення ринку цінних паперів в Україні відбувається методом проб і помилок, а тому закономірно супроводжується значними втратами економічного і соціального характеру. Та навіть, якщо не брати до уваги особливості становлення українського фондового ринку слід пам'ятати про загрозу, для якої ринок цінних паперів, являється інструментом досягнення мети – недружні поглинання. Саме завдяки хаотичності розвитку вітчизняного фондового ринку у руках зловмисників, якими виступають рейдери та шахраї з'явилися нові можливості для швидкого збагачення.

Враховуючи важливу роль фондового ринку у обігу капіталів, його привабливість для різного роду недобросовісних та кримінальних суб'єктів, уразливість операцій, що проводиться на ньому, а також особливу роль банків у функціонуванні ринку, питання забезпечення безпеки діяльності його суб'єктів є досить актуальним.

Професійна діяльність на фондовому ринку пов'язана з наданням фінансових та інших послуг юридичними особами у сферах розміщення та обігу цінних паперів, обліку прав за цінними паперами, управління активами інституційних інвесторів (страхові компанії, пенсійні

фонди, інститут спільного інвестування), що відповідає вимогам, установленим до такої діяльності законодавством. Суб'єкти фондового ринку здійснюють професійну діяльність виключно на підставі ліцензії, що видається національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Поєднання професійної діяльності на фондовому ринку з іншими видами професійної діяльності, за винятком банківської, не допускається.

Актуальним питанням фондового ринку України залишається фінансово-економічна безпека, яка залежить від державних органів, оскільки саме вони здатні будувати чітку і прозору систему взаємовідносин суб'єктів фондового ринку. Також безпека залежить і від захищеності кожного із професійних суб'єктів фондового ринку.

З усіх суб'єктів фондового ринку особливої уваги слід надати безпеці банківських установ, які поєднують інвестиційну, професійну і емісійну діяльність на ринку цінних паперів, здійснюючи великі обсяги операцій на фондовому ринку.

На фондовому ринку банки виступають інвесторами тому, що це передбачено Законом України («Про банки і банківську діяльність» та «Про цінні папери та фондовий ринок») та посилює ліквідність банківської установи; емітентами тому, що згідно Закону України «Про банки і банківську діяльність» банківські установи в Україні створюються у формі кооперативного банку або публічного акціонерного товариства, що в свою чергу передбачає емісію акцій, також емітент має можливість залучення додаткових грошових ресурсів; із здійсненням інвестиційних та емісійних операцій банк, як незалежна фінансова установа, займається посередницькою діяльністю з метою якісного обслуговування власних операцій на фондовому ринку та операцій своїх клієнтів.

Функціонування українського фондового ринку відбувається за встановленою системою, якій притаманні риси романо-германської моделі побудови ринку цінних паперів. Це в свою чергу означає відведення значної ролі банкам на фондовому ринку. У зв'язку з цим у банків появляются нові можливості отримання ресурсів та загрози, яким необхідно протистояти.

Основною причиною існування загроз фондового ринку виступає великий обсяг коштів, які перебувають в обігу, і як наслідок завжди знайдуться ті хто піддаються спокусі збагачення, а способи, які будуть задіяні для заволодіння активами – різні, і залежать вони від багатьох факторів починаючи від політичної ситуації в країні, і закінчуючи особистими мотивами зловмисників.

Розглядаючи фондовий ринок як об'єкт банківської діяльності слід пам'ятати, що банки залишаються найбільшими інвесторами фондового ринку, потужними його суб'єктами та емітентами. А це означає що комбінації загроз банків на фондовому ринку значні, протистояти яким необхідно комплексно та ефективно. Операції з цінними паперами посідають друге (після кредитних) місце за ступенем загроз. Якраз під час цих операцій значна частина клієнтів банків і самі банки зазнають збитків, втрачають можливості ефективного вкладення своїх коштів та отримання корпоративних прав перспективних підприємств. Саме діями шахраїв фондового ринку клієнти банків можуть отримати цінні папери безперспективних або неіснуючих емітентів, а в деяких випадках, вклавши кошти, і зовсім не отримати жодних прав.

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Серік Т.О.

Науковий керівник – Конопліна О.О., асистент

За умов інтеграції економіки України в світовий економічний простір на перше місце виходить дослідження перспектив функціонування підприємств різних форм власності, можливостей ефективного використання ними фінансових ресурсів. У зв'язку з цим все більшої актуальності набуває проблема фінансово-економічної безпеки підприємств та можливості її моніторингу. Винесення проблем безпеки підприємства на перший план обумовлене посиленням конкурентної боротьби між підприємствами, систематичною нестачею фінансових ресурсів для підтримання ліквідності діяльності, значною кількістю збиткових підприємств та підприємств-банкрутів, а також необхідністю безперервного процесу адаптації до сучасних умов господарювання. Недостатність бази державної політики протистояння внутрішнім та зовнішнім загрозам, а також наявність внутрішньодержавних політичних, економічних, правових та соціальних протиріч, вимагає звернення уваги на стратегію національного розвитку для урахування в ній значущості забезпечення стабільного розвитку економічних суб'єктів первинної ланки економіки.

Трансформаційні процеси, що відбуваються у вітчизняній економіці, а також низка економічних реформ вимагають відповідного розвитку підприємств, що є індикатором прояву економічної активності населення. В свою чергу, економічна безпека підприємства є суттєвою складовою державної та регіональної безпеки, а в ринкових умовах – конкурентоспроможності країни.